

Департамент освіти Вінницької міської ради
Комунальний заклад «Дошкільний навчальний заклад № 26 ВМР»

**Конспект заняття з літературного
читання на тему:
«Читання авторської казки
В. Чухліба «Брилик»»**

Підготувала
вихователь групи № 9
Залєвська А. О.

Мета: ознайомити дітей з казкою; учити слухати і розуміти зміст художнього твору, емоційно сприймати зміст казки; закріплювати вміння відповідати на запитання за змістом твору; розвивати навички елементарного оцінювання поведінки персонажів; збагачувати словник прикметниками та дієсловами; учити запам'ятовувати дійових осіб та послідовність дій; розвивати інтонаційну виразність та імітаційні здібності; спонукати повторювати окремі слова та вирази з відповідною інтонацією; формувати розуміння морального змісту казки; виховувати інтерес до художньої літератури, повагу до праці.

Попередня робота: бесіди про одяг; спостереження під час одягання та роздягання за одягом; розглядання картинок із зображенням одягу; читання художніх творів.

Матеріал: іграшка Незнайка; картинки із зображенням героїв казок.

ХІД ЗАНЯТТЯ

I. Організаційний момент

Вихователь пропонує дітям утворити коло.

* Психогімнастика «Привітання»

Доброго ранку, рідний наш дім!

Доброго ранку діткам усім!

Доброго ранку у сонечку ясному!

Доброго ранку садочку прекрасному!

Вліво — вправо, вліво — вправо,

Оберніться — погляньте,

Одне одному всміхніться.

II. Основна частина

— До нас завітав Незнайко. Він розповів, що сьогодні дув сильний, осінній вітер, зірвав його капелюх. Незнайко ледве його наздогнав. Та він дуже зрадив, коли догнав капелюх, адже на вулиці вже прохолодно.

— Чому зараз така погода? Послухайте, яку казку написав Василь Чухліб.

БРИЛИК

Мурахи поволі тягнули великий шмат кори, щоб утеплити на зиму свою хатину.

— Ой, ой!.. — почулося звідкілясь.

Мурахи зупинилися: хто це такий з'явився на їхній стежині?

— Ой, ой!.. — пролунало знову і змовкло.

Старий Мурах—ватажок поправив окуляри і кивнув Муравчикам:

— Ану пошукаймо!

Муравчики хутко метнулися увсебіч.

— Ось він! Ось він! — загукав небавом найменший Муравчик. — Я знайшов його!

З-під дубового листочка виглядав голомозий Жолудь.

— Ти чого галасуєш? — суворо запитав його старий Мурах.

— Я. я брилика загубив.

— Ну, це ще не біда. Де ти його загубив?

— Та десь отут. Шукав, шукав — нема. — ледь не плакав Жолудь.

— Знайдемо твого брилика! — заспокійливо буркнув старий Мурах, хоча й не хотілося втрачати часу, відриватися од свого діла.

— Аякже! Знайдемо! — і Муравчики вже шелестіли листям.

— Ось він! Ось він! — почувся веселий голосок найменшого Муравчика. І всі побачили брилика. Побачити — одне, а спробуй дістати його! Брилик плавав посеред озеречка, що хлюпотіло в кізоччиному сліду-копитці. Та хіба були в лісі такі справи, яких не могли б рішити гуртом мудрі й заповзяті Мурахи! Тож і тепер старий ватажок подумав хвилинку, примруживши очі під окулярами, і наказав кидати у воду галузки. Невдовзі плавучий міст простягнувся аж до брилика. Охочих іти за бриликом було багато. Але старий Мурах розсудив так:

— Брилика хто знайшов? Найменший Муравчик. До того ж він серед нас найлегший. Кому ж і йти, як не йому. Думаєте, не боязко було Муравчику? Еге! Навіть коліна в нього затремтіли. Та цього ніхто не помітив, бо він умить переборов страх і ступив на міст. Настил прогинався, подекуди вода сягала вище колін, однак Муравчик уперто пробивався до мети. Нарешті він торкнувся брилика. і зрозумів, що витягти його одному не під силу. І на березі, мабуть, збагнули це, бо звідти долинуло:

— Йдемо на підмогу! Вони ж не знали, що пробиратися мостом так небезпечно.

Муравчик закричав:

— Зачекайте! Міст не витримає! Я що-небудь придумаю!

І таки придумав! Стрибнув у брилика й погрібся до берега гіллячкою, ніби весельцем.

Так, у брилику, й винесли на берег Муравчика його друзі.

— Ось твій брилик, візьми! — сказали вони Жолудю.

— Спасибі! — прошепотів Жолудь, — Коли я стану Дубом, приходьте відпочивати до мене в затінок.

— А ти сьогодні в нас молодець! — поплескав по плечу найменшого Муравчика ватажок.

Мурахи взялися за свою нелегку ношу й потягнули її далі. Жолудь вибрався на пеньок і махав їм услід бриликом.

*** *Бесіда за змістом казки***

— Про кого казка Василя Чухліба?

— Що трапилося у лісі?

— Як відгукнулися мурахи на чужу біду?

— Яким чином Мурашка дістав брилика?

— Чи було страшно Мурашкові? (*Так. Мурашок боявся, але він усе одно хотів допомогти.*)

— У народі є таке прислів'я: «Сміливий — не той, хто не боїться, а той, хто перемагає свій страх». Як ви зрозуміли цей народний вислів? Чому так кажуть? (*Так, можна боятися та нічого зі своїх страхом не робити, а можна його здолати.*)

*** *Фізкультхвилинка***

— Коли почуєте назву одягу, покажіть, як його вдягаєте. Вихователь читає віршовані рядки, а діти виконують відповідні рухи.

У садок збираюся вранці,

Одягну сорочку, брюки.

Натягну шкарпетки теплі.

Щоб на вулиці не змерзти,

Одягну я куртку, шапку,
Пов'язу шарфом я шию,
Рукавички натягну та на вулицю піду.

III. Підсумок

— Незнайко радий, що завітав до нас, адже навчився, як долати свої страхи.